

POSRAĆ (7) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 sg posrą (1). ◇ 2 pl posrącie (2). ◇ *praet* 1 sg m posrąłem (1). ◇ 3 sg m posrął (2). ◇ *con* 1 sg m bym posrął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

*Pobrudzić, zanieczyścić własnym kałem [w tym: kogo, co (6)] (7) : Iednego też pytáli/ gdy przez dwor chędogi/ Iákoby Gęsi przegnał/ by nie zmázał drogi/ Gdy rzekł nie wiem/ oni go fortelu vczyli [...]/ By ie rzędem poštáwił/ nofy w ogon wetkał/ A sam oštátecznieyfzey/ íwym nosem rzyć zátkał. Ten rzekł/ á mnie kto zátka/ á což bych tu wygrał/ Ieilibym íie schyliwśzy/ sam bárziewi dwor pofrał. *RejFig* Dd5v; [Błazen] Bieży z włócznią do boku/ chłop ná krzyżu ípierzdi/ Y pofrał ápoštoły *RejFig* Dd8, Dd7, Dd8; Concaco – Pořrąłem. *Calep* 230a.*

posrać komu (2): O śilny was pożytek mam/ To co íie dármo nábiegam/ A co mi węgly pořracie/ Nie dawśzy nic vciekacie. *RejZwierc* 234v. *Cf posrać komu czym.*

posrać komu [sobie] czym (1): Acźci Włofzek íerwetkę ma y kurádenty/ Ale by woł Sálatą pořra íobie pięty. *RejZwierc* 243v.

W porównaniu (1): *RejZwierc* 243v *cf posrać komu czym.*

Formacje współrdzenne cf SRAĆ.